

Kainatın Coşkulu Orkestrası

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 20 Şubat 2020

Sözcüklerin hegemonyasında sıra dışı bir gün mü olmalı hani sevgiye binaen işkillenmeden iç sesim belki de bir yankının uzantısı iken sığındığıma delalet şu şaşalı hüznüm.

Öykündüğüm hiçbir şey de yok hani belki de yeniden bir düğüm atmalıyım düğünümeye gelen gelmeyen herkesin de hakkını teslim etmek elbette boynumun borcu.

Zamandan tırsan bir vaveyla gibi içimdeki sağanak aksarken ve arka ayakları yol yorgunluğumun gerisin geri giderken.

Telakki etmekse payıma düşen dikkatlice not alıyorum gün boyu söylenenleri elbette hissettiklerime de tabii ki de alt belleğime ve ne zamanki boşluğa düşsem ve geçsem masanın başında aralıksız diziyorum cümleleri ve izliyorum kendimi dışarıdan.

Psikosomatik bir hastalık mı yoksa içimde cebelleştığım kaygılarla örtüşen umutlarım ve tahliye ediyorum dünü ne de olsa övünç misali mazim ve askıda hayatımla sıdkı sıyrılan hangi hayalimse yeniden dizginleri alıyorum elime.

Elimin eremediği ve de gücümün yetemediği artık hangi birini dillendiremezken elbette künyemdeki ismi yok sayıyorum kimi zaman belki de yok sayıldığıma delalet telaffuz edilen farklı isimler ve bihaber olduğum sıfatlarla ne zamanki yüzleşsem... sanmayın ki acizim ve korkak sadece sınıflandırılan cinsiyet ve m/eziyetlerle örtüştüğüm artık hangi kimlikse... bakın işte sevmediğim kadar var noktayı koymak en çok da yazar ve hayal kurarken çünkü sığındığım tevekkül beni bana yakın kılan ve elimden gelen her şeyi yapıp gerisini Allah'a bıraktığım.

Göğün dolaylarında seğirten bir şeyler var: ya mevsimsiz ve zamansız ruhlar ya da yolunu şaşırılmış göçmen kuşlar belki de evimizin penceresini mesken tutmuş sefil kumru ailesi ve sürekli bisküvi ile besleyip kuşların genetiğini değiştirmek adına kendimi ve annemi esefle kınadığım hayvan sevgisi.

Sezilerim elbette.

Sevme lüksüm.

Sevilme lüksümü ile geride bıraktığım.

Kısaca zamansız ve mekânsız yaşamayı şair edinip hayatı da şiir gibi bir solukta içime ç/ektğim ve

bunun aslında dünyanın en güzel şeyi olduğuna dair geliştirdiğim inanç.

Kulvarımda bir yeminim belki hani ettiğim yeminlerden sonra çarpılmamak adına sadık kaldığım gelin görün ki dalgınlığımla hep yanlışa düşünüyorum ama kötü niyetimin olmadığını da biliyor Allah ve tövbe edip yeniden düşünüyorum yola. Aziğim aşk hem de en ulvi duyguyu yüreğime diktiğim ve de sayısız yama diktiğim gerçi sökülük dikmeyi bile beceremezken maneviyatla yamalıyorum bazense yarılıyorum acıyı gerçek manada kimselere yaranamasam da yandığıma vakıf cümle âlem en başta Rabbim.

Bir yolsa evin önünden geçen.

Bir seçimse sandığa gitmeden oy verdiğim.

Bir yalansa bana söylenen.

Bir randıman ki aşkın itici gücü ve acının da hicvi ile yenik düşmeden hala direnebildiğim ömürlük gayem...

Kırağı çalan nice enstrüman belki de kainat dillendirirken sayısız melodiyi ve yarım yamalak yaşamaktansa tok gözlü bir fani olmak adına sıramı da savma niyetinde olmadığım ne de olsa önünü alamadığım zengin iç dünyam ve bitimsiz hayallerimle biliyorum ki en büyük m/eziyet gözüm açık gördüğüm düşlerden de birer alıntı yapmak adına yaşadığım günü de ömrü de huzurlu kılan.

Maviden göğün gözleri.

Pembe yanaklı bulutların da utandığı bir aşk belki de şiirlerin tekdüzeliğı reddedip sıra dışı hicvi ile ömrün ve ömürlük düşlerimin penceresine tüneyen sayısız kanadı kırık hayalet ve hayal g/örüntüsü iken mesken tuttuğum umudun da en koruyucu ve kollayıcı yanı iken elbette Rabbin bahşettiğı her şeye şükredip bir şekilde şikâyet etmenin bana yüklediğı hicap ile de kendimi hala törpülemekle iştiğal bayat bir dilim ekmek kadar da nimetin ve rahmetin eşkâline sahip ve şahit çıktığım.

Bir hitapsa aşk.

Bir harcırah ise kelam.

Bir yükümlülük ise sorgular.

Bir kesif sessizlik ise yolda çıkan karşıma.

Aşmaksa engelleri ve soru ekleri iken günün geride bıraktığı.

Ve işte kâinatın o coşkulu orkestrası nasıl da sahipleniyor tüm sesleri ve tüm sessizliğimle eşlik ettiğim:
İlahi Gücün de bana sunduğu her rahmeti hayatıma ve umuduma da katkı yaparken nasıl da huzur doluyorum üstelik saniyeler evvel binlerce ton gam yüklenmişken...

Elbette kendimi sevmeye de yol almışken sanırım hayat bana hep ayrıcalıklı düşler kurma şansı tanıdı
üstelik kendimi tanıdığımı dair bir ömür k/anmış olsam da ve de mutluluk umuda ve sevgiye denk düşerken...